

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Ansvarshavende: Otto Gornitzka.
Forretningsfører Sparekasseb. Ridder
Trykt i Allinge Bogtrykkeri.

Avertissementsprisen er pr. Pettidule
for Inserater paa For siden 15 Øre.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Øre
etterfølgende Gange 5 Øre.

Nr. 205

Freitag den 31. August 1917

5te Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
har den største Udbredelse i Nordre Herred
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 1 Kr. halvaarlig.

Forglemmigej.

—o—

„Kærminden“ eller „Forglemmigej“
en, som den kaldes paa alle nordiske
Sprog, saavel som paa Tysk og
Engelsk, er ikke saadan som
Tidslen, Lillien og Bregnen nogen
særlig berømt gammel Plante.
Og skønt den nævnes i Kyllings
„Viridarium Danicum“, Hafniae 1688
er det dog først i langt senere
Tider, at den er blevet almindelig
kendt, baade her i Landet og andet
Steds. Den har heller ikke som
ovennævnte Veteraner nogen Betydning
som Lægeplante, er kun svagt
duftende og forekommer i forholdsvis
ringe Mængde. Men den har
dette til fælles med sine mere
begunstige og adskilligt uundværligere
Søstre og Brødre, at der knytter
sig adskillige Sagn til den. Flest
dog til dens populære Navn „Foglemmigej“.
Et af de mest kendte af disse
Sagn beretter om, hvorledes
den fik dette Navn, dengang
Vorherre gav Blomsterne Navne.
Gud havde ganske simpelt
hen glemt den lille, ikke særligt
fremtrædende Blomst, der voksede
i lyseblaa Ueberørthed ved en
rindende Bæk. Men selv
Beskedenheden har sine Grænser,
og Blomsten traadte frem for
Guds Trone og klagede sin Nød.
Da svarede Herren:

„Du skal ikke blive foglemt!
Foglem du saa ikke mig! Foglemmigej,
det skal fra nu af være dit
Navn!“

Et andet Sagn beretter om to
elskende, der gaar over en Eng,
hvor der forskellige Steder er Hængedynd.
Ved et Ulykkestilfælde kommer
Elskeren ud i dette Dynd og
synker og synker. Og da han
anser at Redning for haables, river
han i sin Fortvivlelse en lille blaa
Blomst op af Dyndet og kaster den
til sin elskede og beder: „Foglem
mig ej!“

Et tredje Sagn kaater den til
Underplante og fortæller, hvordan
en Hyrde ved Hjælp af den lille,
uanselige Blomst aabnede sig Vej
ind til et Bjergs Skatte af Guld og
Sølv, men, da han førte Rigdomme
ud af det, overhørte Blomstens
spæde Røst, der bad ham tage den
med ud. Da han saa vendte tilbage,
for at hente flere Skatte, havde
Bjergeløkket sig og kunde ikke

aabnes mere, fordi han havde
overhørt sin Velgørers bedende: „Foglem
mig ej!“

Botanikeren, Professor Viborg, gav
den det danske Navn „Kærminden“.
Men det er dog først igennem Poesien,
at dette Navn har faaet Kiang i
danske Øren. Og N. F. Grundtvig,
der ellers ikke var nogen stor
Naturtilbeder, er Fader til Kærmindens
Popularitet og Skyld i, at den
er blevet Nationens særlige Yndlings-
blomst blandt de urteagtige Planter,
saadan som Bøgen er det blandt
de træagtige. Det er ogsaa ham,
der har anvist Kærmindens Plads
Side om Side med Verdens to
berømteste Planter, Rosen og Liljen.
Mens Digterne altid før i Tiden
havde besunget disse to samt
Violens som et uadskilleligt
Treklover, skriver Grundtvig i sit
smukke Digt om „Isted-Slaget“:

„for de blege Kinder,
for de danske Kvinder,
for de Liljer, Roser og Kærmiuder!“

Han gaar endogsaa saa vidt i
sin Besyngen af denne Blomst, at
han udbryder:

„Kærminder gror som Græs i Enge,“

hvilket dog giver et noget fejlagtigt
Billede af dens almindelige
Forekomst. Uden at være sjælden,
hører den som ovenfor nævnt til de
sjældnere Urter.

Som Symbol paa Troskab og
Beskedenhed har Kærminden ogsaa
været rigeligt anvendt i Poesien.
I Overensstemmelse med den nordiske
Kvindes traditionelle Troskab
(i Modsætning til sydligere Landets
mere ustadige Kvindekarakterer)
skriver Chr. Winther om „Kærmind-
deøjne blaa“, ja lader endogsaa
Kærminden være et Billede paa
selve den Elskede . . . . .

Thi hvad synger ikke Folmer
Sanger i „Hjortens Flugt“:

„O, lyseblaa Kærminden,
o, Elskovsrose rød,
i Mulm jeg kan dig finde,
din Dnft er stærk og sød.“

— — —
Maaske der til syvende og sidst
ligger noget symbolsk i Digterens
Besyngen Kærminden.

Den hedder jo nemlig ogsaa
„Foglemmigej“.

„Ruslands Undergang“.

Af Leonid Andrejev.

—o—

I „Russkoja Volja“ skriver den
berømte russiske Forfatter Leonid
Andrejev:

Er vort russiske Fædreland i Fare?
Jeg svarer højt og ærligt, saaledes
som min Samvittighed byder mig
det: Ja, Rusland er i Livsfare
det er Døden nær, og jeg ved ikke,
om det efter et halvt Aar eller
en Maaned endnu vil eksistere
eller falde sammen. Jeg vil haabe, at

det vil vedblive at leve. Jeg kalder
Verdenshistorien, jeg kalder Mirak-
lerne til Hjælp og anstrenger af
alle Kræfter min Fantasi for ikke
at fortvivle. Maaske er alt, hvad
jeg siger, utilbørligt, og jeg burde
maaske holde gode Miner til slet
Spil, Pinligt er det, at Tyskerne
skal høre mine Ord, men nogen
Skade kan jeg i alt Fald ikke
anrette, thi de ved kun altfor godt,
hvordan Situationen er.

Hungerens Spøgelser ser jeg
komme. Det nærmer sig. Hæren
ligger i Nød, og Hestene falder om
af Mangel paa Foder. Vi i Byerne
kan næppe ernære os. Hvor længe
skal det vare? Ingen ved det. Maaske
er der om nogle Ugen ingen
Føde at opdrive. Den sultne Hær
forlader Skyttegravene og trækker
sig tilbage til det Indre af Landet,
nedbrydende alt ligesom et løssluppet
Element. Regeringens Paabud og
Opraabene til vort Folk hænger
magtesløse i Luften. De uvidende,
mørke og mistroiske Bønder
tillukker deres Hjerter og deres
Kornbutiker. De har mistet Tilliden.
I Revolutionens første Dage, da
alt syntes at skælve, gav Bønderne
mangt et Vognlæs Sæd fra sig.
Men siden da er Dage og Uger
forløbene. Bonden har mistet sin
Tillid og synker paa ny ned i sine
bitre Skuffelsers mørke Dyb, i den
Angst og Egennytte, som Mistilliden
til Regeringen har skabt.

Forskellen er kun den, at man
tidligere ikke troede paa Nikolaj
d. Anden og nu er lige saa mistroisk
mod Regeringen og Arbejder-
og Soldaterraadet.

* * *

Den anden Rædsel, som jeg ser
nærme sig, er Hærens Opløsning.
Men jeg maa være forsigtig ved
Behandlingen af dette Spørgsmaal.
En militær Hemmelighed! Ja, en
Hemmelighed, som ingen kender
bedre end Tyskerne, og ingen
bedre forstaar at udnytte. Dog vil
jeg afdæmpe de grelle Farver
noget og fortie adskilligt, som jeg
ved. Jeg gør det, men kan dog
ikke lukke Øjnene for, hvad jeg ser.
Hæren forfalder Dag for Dag, og
bliver det ved paa den Maade,
hvor vi snart ikke nogen Hær
tilbage. Og Aarsagen? Den
evindelige Mistillid til Regeringen
og dens tvetydige Holdning
overfor Fredsspørgsmaalet.

Soldaterne har hverken Tillid
til deres Officerer eller til deres
Kammerater eller til deres egen
Soldater-Komite. Og de afmægtige,
fortvivlede Officerer tænker ikke
mere paa Krig eller Angreb, men
kun paa, hvorledes de skal holde
sammen paa denne konspirerende
Masse, der midt i Krigszonen og
paa de vigtigste Steder ved Fronten
gør Holdt for at fejre Frihedsfester
eller for at udveksle Tanker om
Miljukoff og Freden uden
Anneksioner.

Og Freden? Hvis dette Ord
faar Hjærtet til at svulme i
Brystet

hos ethvert sundtænkende
Menneske bag Fronten, saa ligner
det, udslynget i den udmattede
Hærs Rækker, Gristen i en
Krudtønde.

Og hvor grænseløst udmattede
er ikke vore Soldater! Bag dem
ligger tre Aar af en glædeløs,
sørgelig Krig, og hvad har de
ikke oplevet paa Grund af en
daarlig Ledelse, Egennytte og
de ærelystne Generals Fejlgreb,
da de leverede Fjenden Kanonføde
i det uendelige! Og hvor er
Soldaterne ikke blevne foruroligede
ved de stadige Rygter om
Bestikkelser og Forræderi!

Og saa udtales paa en Gang
det forløsende Ord: „Fred!“
Hvem har saa vel Lyst til at sætte
Livet paa Spil for en Kugle, naar
maaske allerede i Morgen den
længselsfuldt ventede Fred kommer
med alle sine Velsignelser. Hvem
har saa Lyst til at dø?

Nu er Rusland jo blevet frit og
saa vil man saa gerne leve.

* * *
Jeg kommer nu ind paa et
ømfindeligt Kapitel, det om vore
allierede.

Spørgsmaalet er pinligt, værre
end Sult og indre Opløsning, fordi
dets Besvarelse fører os til Randen
af Troløshedens Afgrund, og fordi
vi næsten allerede har forraadt
vore Venner og allierede. Begiven-
hederne ved vor Front betyder faktisk
en Separatfred med Rusland —
det maa man indse og indrømme.
Den Separatfred, som Wilhelm saa
længe har kæmpet for, alle vore
Forrædernes Maal og Drøm, Separatfreden,
der truede os alle med Skam og
Vanære, er nu saa godt som
bleven til Virkelighed af det befriede
Rusland.

Ved Fronterne er der roligt,
Lærkerne synger, og Broderkys
veksles. Serbien og Belgien, saarede
til Døde, sidder grædende paa sine
Ruiner, og urolige, med funkende
Øjne, ser de efter deres allierede,
der forbereder sig til et Edsbrud
og næsten alt har fuldbyrdet
Forræderiet. De sidder med
rynkede Pander og venter. Hvad
der sker, naar de har ophørt med
at vente, er vanskeligt at sige.
Men alle ved det. Det bliver
Ruslands Undergang.

Jeg ser stadig videre og videre,
og opdager stadig ny Farer. Jeg
tror, at vor russiske Frihed er
født under en uheldig Stjerne,
en Brud med en Dødningskrans
om Haaret.

* * *
Og saa Finans-Kraket! Daglig
tykker vi 30 Millioner til Udgifterne,
og aldrig findes der Penge.
Jo hurtigere vor Seddelpresse arbejder,
desto dybere falder vor for-
tævede Rubel ned i Fallitens
Afgrund.

Men jeg anklager ingen. Hvem
skulde jeg anklage, naar vi alle
er skyldige? Hvem skal straffes
af 170 Millioner Forbrydere?

Den kvindelige Dødsbataillon.

—o—

Den mærkelige Russiske Kvindes-
bataillon, som kalder sig „Døds-
bataillonen“, har allerede været
med paa flere Valpladser.

Medens Bataillonen endnu opholdt
sig i Petrograd for at uddanne sig
i Vaabenbrug, var det lykkedes
en russisk Journalist at kaste et
Blik inden for den Kaserne, hvor
de unge Kvinder havde Ophold.
Af en Artikel, som han offentliggjorde
i Bladet „Birschevia Vjedomosti“,
gengiver vi Følgende!

Udenfor et graat Hus i Petrograds
mørke Tagovaja-Kvarter staar en
ung Infanterist paa Post. Intet
Skæg dækker det fine Ansigt,
der, som man straks ser, er en
Kvindes. Soldaten er et Medlem
af den udelukkende af Kvinder
bestaaende „Dødens Bataillon“. Der
er Kvinder mellem 18—24 Aar,
som vil dele Mændenes Skæbne
og gaa i Krigen ligesom de.

Skildvagten førte mig ind til
en Plads, hvor jeg traf de unge
Amazoner ved deres Arbejde.
Det er Intelligensen, som her
har stillet sig til Fædrelandets
Raadighed. Omtrent en Trediedel
af Bataillonen bestaar af
Studenter, en anden Trediedel
af Sygeplejersker. Allerede
langt borte hører man en
drønende Kommandostemme.
Det er Botschkareva, som har
Underofficers Rang, og som
bærer samme Uniform og er
Sjelen i det ny Foretagende.
Hun har tilegnet sig sin Krigs-
erfaring i Praksis, idet hun
allerede to Gange har været
med paa Valpladserne. Hun er
to Gange blevet saaret, og til
Krigskors bevidner hendes
Tapperhed. Med jærnhaard
Disciplin hersker hun over
Bataillonen.

Alle de kvindelige Soldater
maa bo paa Kasernen og faar
Maden fra Flaademandskabets
Køkken. Ved Bordet maa der
ikke føres Konversation. Hvis
der af og til høres en sagte
Samtale, toner straks Botsch-
karevas Kommandorøst: Stille!
Her er ingen Bazar! Og straks
forstummer de uforsigtige.

Alle Kvinder sover paa Træbænke
under tynde Tæpper. Madrasser
er forbudt, idet de vilde virke
til at blodagtiggøre de unge
Kvinder, som har bestemt sig
til at udrette saa streng en
Dont.

Kl. 5 om Morgenen begynder
Arbejdsdagen, som er afsluttet
kl. 9 om Aftenen. Her er ingen
Tale om Hvile, og der bliver
aldrig bedt om en Fridag.

Naar „Dødsbataillonen“s
Medlemmer forlader Kasernen,
maa det kun ske i Tjenesteanlig-
gender. Men det er paa det
strengeste forbudt dem at vise
sig i civile Klæder. Naar deres
Slægtninge vil besøge dem,
maa Besøget, som maa være
ganske kort, være paa selve
Kasernen. „Dødsbataillonen“
maa kun tælle 250 „Mand“. Der
maa ikke optages flere. Anmod-
ninger om

Oplagelse er blevet afslaaet. „Vi behøver ingen Reserver“, sagde Underofficeren til den russiske Journalist, „vi gaar i Kampen for at dø, andre Kvinder kan følge vort Eksempel, hvis de vil.“ Bataillon tæller 8 Georgsriddere (alle tidligere Sygeplejersker). Hver Uge kommer hele Bataillon under Frisørens Kniv. „Maskine Nr. 1“, kommanderer Bolschareva. „De, som ikke vil klippes, træd an!“ Fire Soldater, hvis Haar ikke er ganske kortklippet, træder frem. „Skam jer!“ raaber Underofficeren. „Det er jo dumt Koketteri.“ Under de andres Latter skynder de unge Synderinder sig ud af Stuen for at lide samme Skæbne som deres Kammerater.

Journalisten fortæller ikke, hvorvidt han har set de fire blive klippet, men kan sige filosofisk: Er det ikke et Slags Skafot! Ungdom, Forfængelighed og Livsglæde kommer her under Kniven. Haaret, som falder, er et Symbol paa Brudet med alt, hvad der bandt de unge Kvinder til Livets Glæder og Nydelser.

Prøvetur med Verdens første Staalbetonskib.

Der blev forleden Dag i Kristianiafjord foretaget Prøvetur med Verdens første Staalbetonskib. Der var indbudt en Del Sagkyndige for at overvære Prøveturen, der foregik fra Moss til Kristiania.

Skibet laa færdigt og flagsmykket ved A/S Fougner's Staalbetonskibsbyggeri og gjorde allerede straks det bedste Indtryk. Selv de, som før muligvis kunde være skeptiske ved Tanken om at lave søgaaende Skibe af Cement, maatte forandre Mening, da de ved nærmere Selvsyn havde Anledning til at overbevise sig om, hvor stærkt Skibet er og om dets søgaaende Egenskaber.

Uden for Staalbetonvæftet laa flere Lægtre færdige og ligeledes den af A/S Maritim bestilte Flydedok, som skal bugseres opover i en af de nærmeste Dage.

Lodsen, som førte Namsenfjord paa Prøveturen, gav Ordre til at kaste Fortøjningerne los, og straks satte Skibet sig i Bevægelse, men saa stille gik det, det var bare en yderst svag Rystelse, det var ikke saadant Spektakel som paa Staal eller Jernbaade, naar Propellen arbejder agter. Her om Bord var det aldeles, som man sidder hjemme i sin Stue og hører en Symaskine eller lignende, og saadan var det over hele Skibet. I Folkelugaren forud kunde man ikke forstaa, om Skibet laa stille eller gik — altsaa et fuldstændigt ideelt System for Passagerskibe.

Skibets søgaaende Egenskaber blev fuldstændig sat paa Prøve i Lørdags under den stormfulde Tur, som Søfartsdirektøren, Overingeniøren ved Søfartskontoret og de forskellige andre Herrer ved Søkontrollen gjorde med den. Vi talte med Søfartsdirektøren og Overingeniøren bagfter, og de var aldeles begejstrede for Baaden. Den gik saa roligt og stille hele Tiden, som om der ikke fandtes Bevægelse i Vandet, og de var da ude over Fjorden ved Bastø i temmelig megen Sø.

Paa Turen op over Fjorden fortalte Direktør Fougner, at dette var den 4. Prøvetur med Baaden. Først var det en privat med ham selv, saa en med Statsraad Friis-Petersen og Ekspeditionschef Scheel, saa den med Søfartskontoret og Veritasdirektøren og nu denne. Baaden skal nu ligge i Kristiania en Dag eller to til nærmere Beskuelse for Interesserede.

Der er vistnok før bygget en Del Lægtre og lignende af Cement, men A/S Fougner's Staalbeton er det første Værksted, som udelukkende er anlagt paa Bygning af saadanne og Værkstedet er færdige naaet til Nummer 18 med Flydedokken. Det er kontraheret flere Skibe paa op til 1000 Tons død Vægt, og et Fyrskib til Ildjærnsgrunden samt flere Lægtre. Der er Forespørgsel om at bygge flere søgaaende, man venter bare Resultatet af de første praktiske Prøver med de første Skibe, før man bestemmer sig. Det til Sydvaranger bestilte Skib faar dobbelte Vægge og Tværskod, da det er beregnet til Transport af Malm, som kun bruger lidt Plads. Et saadant Skib skulde staa sig godt over for Torpedoangreb, mente Direktør Fougner. Hr. Fougner fortalte, at man i Amerika, England og Frankrig er meget interesseret i disse Prøvelure, og der er under Dannelse Søsterselskaber til A/S Fougner Staalbeton i Amerika og England. Det er for øvrigt Direktør Fougner's Mening om en Tid at rejse over til disse Lande og sætte Fart i Arbejdet med Organisation af de respektive Selskaber.

Ved A/S Fougner's Staalbeton kan bygges 20 à 30,000 Tons om Aaret, forudsat at vi faar Avtoriteterne Støtte, siger Direktøren. Værftet blev paabegyndt 11. Maj 1916, og det er altsaa et udmærket Resultat, man kan se tilbage paa efter saa kort Tids Forløb. Værftet er udvidet i Aar med Tiløb af en Del Strandgrund af Nabogrunden, ligeledes er Aktiekapitalen udvidet. Namsenfjord er 84 Fod høj i Rummet.

Skroget bestaar af en Masse. Sammen med Dækket, og de høje Lugekarme samt Karmene, hvortil Hytten agter er fæstet. Forresten er Baaden udstyret som enhver anden af lignende Størrelse. Uden paa Skroget er fæstet to store Fænderlister til at tage af for Stød.

Baaden har et stort prægtigt Lasterum, som vil egne sig fortrinligt til Trælast, da det bare er belemret med nogle Støtter midtskibs. Den store Luge og den kraftige Motorwinch med en stærk Lossebom er fortrinlig til hurtig Losning og Lastning. Folkelugaren forud er beregnet til 4 Mand, og Mandskabet skal bestaa af 8 Mand ialt. Fire Mand faar altsaa Lugarer agter i Hytten, hvor ogsaa Kabysen, Skafferiet og Nedgangen til Maskiner er. Maskinrummet er stort og rummeligt, og her nede staaer en kraftig Bolindermotor, som giver Skibet en Fart af 7½ Mil.

Namsenfjord er købt af Disponent Anzogn, Namsos, og vil antagelig blive sat i Fart paa Fjordene i Nærheden af Hjemstedet. Det skal føres af Kaptejn Flataas, og baade denne og Styrmanden var aldeles begejstrede for Skibet, som nu en Tid skal gaa i Fart paa Kristianiafjorden, for at Myndighederne der kan faa Anledning til at føre Tilsyn og høste nogen Erfaring med den Slags Skibe.

Det vil naturligvis gaa med disse Skibe, som det gik med Jernskibene i deres Barndom. Det var mange, som spaaede daarligt om disse, Jern kunde ikke flyde, og naar Jernskibene berørte Grunden, vilde Pladerne sprække osv. Magnetisme vil ogsaa gøre Kompasset ubrugeligt, men se, om ikke alle disse Indvendinger viste sig at være uden Indflydelse paa Udviklingen af Jern- og Staalskibsbygning, og saa vil det ogsaa være med Jernbetonskibene. Vi trænger til flere Skibe, og mange kan vi faa ved det forholdsvis tilgængelige Materiale Cement og Jern eller Staalstænger, hvoraf Staalbetonskibene er bygget.

„Pol.“

For Høsten.

Ogsaa du, mit røde Hjerte, skal den onde Vinter kende; naar din Glæde er tilende skal du krympe dig i Smærte.

Om du blomstrer rigt, da er det dobbelt smærteligt, kan hænde. Ogsaa du mit røde Hjerte — du skal brænde og forbrænde.

Blusse som en Blomsterkærte, visne bort ved Som'rens Ende, slukkes ud, fordi du lærte Livets hede Glød at kende. Ogsaa du, mit røde Hjerte.

Chr. Stub Jørgensen.

Den gamle Vugge.

Johanne Jens Madses var oppe paa Loftet for at rydde op. Paa ethvert Loft samler sig gennem Aarene en Del Bras, der er for godt til at „smide ud“, men som dog ikke kan anvendes. Det ligger Aar ud og Aar ind deroppe, flyttes fra den ene Side til den anden, naar en almindelig Rengøring bliver paatrængende; man er ked af det, men lader det ligge.

Se, der stod nu Johannes Rok; Tenen var ganske vist væk, og af det ene Ben var der kun en ussel Stump igen; i det hele var den en Del ormædt. Skaglen var knækket; det havde Drengene gjort, mens de som smaa havde Lyst til at træde den. Den Rok havde Johanne spundet paa, da hun var ung og var hjemme hos sin Moder; nu var det snart 32 Aar siden, men endnu syntes hun, hun holdt af den Rok. Hun flyttede den varsomt hen i en Krog.

Der var en Legevogn; det var Sørens, den var en Del medtaget, men kunde dog nok sættes i Stand igen. Maries ældste Dreng var jo nu snart to Aar, han kunde jo faa den — engang. Søren syntes ogsaa, det var saa morsomt at se sin Vogn; hver Gang han var hjemme, var han altid henne og pille ved den. — Hun skubbede den hen ved Siden af Rokken.

Der stod en Æske med Juletræspynt — Juletræ havde de ikke haft, siden Niels var rejst hjemmefra, og nu var det 6 Aar siden; hvor Tiden dog ilede!

Der laa en Bnke Bøger; det var Børnens Skrive- og Stillebøger; de havde ønsket, at de skulde gemes. Hun tog flere af dem op og bladede dem igennem.

Op der stod den gamle Vugge, skæv og brøstfældig med hele Favnen fuld af gamle, illustrerede Blade. Johanne væltede Indholdet ud — alt det Papir kunde da godt brændes; der var da heller ingen Rimelighed i at blive ved at gemme paa saadant noget; og Vuggen? Saadan en bruges jo ikke nu, der der var da ingen af Børnene — ja ikke engang nogen Falligfolk, der vilde have saadan en. Den kunde da lige saa godt brændes med.

Hun bar den hen til Trappen og lod den brænde ned. „Jens“, raabte hun til sin Mand, „tag den gamle Vugge og hug den i Stykker; der er ogsaa forfærdeligt, saa meget gammelt Skrammel vi gemmer paa.“

Jens tog Vuggen og bar den over i Brændehuset. Øksen laa paa Blokken; men det varede saa mærkværdig længe, inden han kunde faa lagt Vuggen op paa Blokken, saa han kunde komme til hugge — endelig; han løftede Øksen, men lod den falde igen.

Johanne kom med Forklædet fuldt af Blade.

„Jeg kan ikke, Jonne“, sagde Jens.

„Kan du ikke? Hyad vil det. Jeg ved ikke, Mor, men jeg kan ikke; jeg synes, det er Synd

— det er, ligesom jeg skulde hugge noget i Stykker mellem os og Børnene. — Det er nu — lad mig se — det er 30 Aar siden, jeg købte den; kan du huske det?“

„Ja, det var jo, da — Marie blev født — Aah Gud ja, hvor jeg husker den Gang.“

Johanne havde lagt Bladene fra sig og stod nu og saa paa Vuggen, mens hun mindedes den gamle Tid saa levende.

„I den Vugge døde vor lille Anna,“ vedblev Jens efter en Stunds Forløb. „Hun var den sødeste af alle vore Børn: — mens de var smaa da.“

„Hun havde været 25 Aar, om hun havde levet,“ og Johanne tørrede en Taare bort, der var ved at liste sig ned over Kinden. — — —

„Og da saa Tvillingerne kom — de kunde magelig faa Plads der begge to; — det kan de ikke nu; — det er to Karle paa 67 Tommer,“ sagde Jens og rettede sig, som vilde han naa op til den Højde ogsaa. Tanken om de to store, stoute Drengedytterne ham med Stolthed.

„Tænk, otte Børn har der ligget i den; alle vore Børn. Hvor holdt vi af hinanden — Jens, og vi var unge og stærke og glade.“ Hun saa hen paa Jens med et ømt, kærligt Blik.

„Kan du saa huske, da Karen vuggede Søren, saa Bordet væltede med Lampen og det hele og nær havde brændt Huset af?“

„Ja, aah dog, Jens, at tænke sig, at det er gaaet godt med alle de Børn — men det var da for Resten ikke Søren, der laa i Vuggen, det var Peder —“

„Var det Peder? — Nej vist var det ikke nej,“ — Jens blev helt ivrig.

„Det var Peder, jeg kan lige saa tydelig huske den sribede Dyne, vi havde dengang, og kan du huske, at vi havde faaet den af din Moder paa Betingelse af, at det var den sidste, vi fik.“ —

„Saa kom der lige godt een til; men Dynen beholdt vi da.“

„Ak ja, og det var ham, vi var saa kede af, da han skulde komme, og saa bliver han os kanske til allermost Velsignelse og Glæde.“

„Det raader Gud for, Mor; — Evner har han, og Gnd ske Lov, Hjertelag mangler han heller ikke.“

Johanne og Jens stod længe og talte om Børnene; et Væld af Mindre strømmede ud fra den gamle Vugge. — —

„Jeg ved ikke,“ sagde Johanne, „vi kan jo ogsaa gerne sætte den op paa Loftet igen.“

Jens hug Øksen i Blokken, tog den gamle Vugge paa Nakken og gik glad ud af Brændehuset.

Oppe paa Loftet staaer Vuggen ved Siden af Rokken og Sørens Vogn endnu.

Hammersholm brænder!

Saaledes lod Raabet igaar Morges ved Halvntiden af Folk, der kom løbende oppe fra Jernbanestationen, hvorfra man havde set Røgen, og man saa Bryggeren smide Øltræerne og i fuld Fart styre ned ad Bakken, for at alarmere Brandvæsenet. Noget efter hørtes Trommens hule Drøn, medens Sprøjterne i fuld Karriere raslede op ad Kirkegaardsbakken. I deres Køl vand fulgte i slutet Trup unge og gamle, næsten alt hvad der kunde krybe og gaa i Allinge.

Det var Bygevej, og en stærk Vestenvind drev Røgen i tunge Flager ned over Skoven og lejrede den som en Taagedis mellem Træerne. Ankommen til Brandstedet havde Ilden allerede godt fat i Laderne i

Vindhjørnet og hele Gaarden stod i et Røg og Flammehav, idet Guister var ført over Gaarden og længet i en Ladebygning, der laa alsondret paa den østre Side af Gaarden og havde Straatag.

Samtidig begyndte Ilden at æde sig fast i Hjørnet paa Hovedbygningen, hvor man havde travlt med at flytte alt Indboet ud i Haven.

Det lykkedes dog Brandvæsenet at redde Hovedbygningen og den nye Avlsbygning, der begge havde Tegtag, og efterhaanden som Løngerne skred sammen blev det lettere at begrænse Ilden. Ved Middagstid var man Herre over Ilden, om end det endnu brændte godt i det nedstyrtede Tømmer og Sæddyngeerne.

Ildens Opkomst.

Man var ifærd med Tærskning af Blandsæd, hvorfra der de foregaaende Dage allerede var aftærsket ca. 100 Tdr. og man ventede at blive færdig den Dag, for derefter at kunne tage fat paa Hveden, der stod i Hæs udenfor, og saaledes undgik at blive et Rov for Flammerne. Der fyredes med en Blanding af Kul og Brænde. Gnister fra Lokomobillet førtes af den stærke Vind over mod Ladebygningernes Straa og Spaantage, og det er karakteristisk, at det hovedsagelig var Bygninger med dette letfængelige Tagmateriale det gik ud over.

I et Nu var Gaarden omspændt af Flammer, og det kneb med at faa reddet Kreaturerne, af hvilke de fleste heldigvis var paa Marken. — En meget glubsk Lænkehund var nær ved at indebrænde, da ingen uden Propr. Grønbech turde nærme sig den. Hotelejer Schou blev opfordret til at skyde den, men Grønbech fik i sidste Øjeblik et gennemblødt Hestedækket over sig og trodsende Ild og Røg lykkedes det ham at frigøre den forvildede Hund.

Endvidere reddedes Folkene's Tøj, hvormod Tærskemaskine og Halm- presse, der var anbragt i Porten, Vogne og en Del Redskaber brændte.

Den Hurtighed med hvilken Ilden bredte sig giver en et uhyggeligt Indtryk af en nallig Brands Rædsel, og det var et lykkeligt Tilfælde, at Ilden opstod om Dagen og paa en Aarstid, hvor Størsteparten af Kreaturer stod ude paa Marken.

Desværre lider Fjeren, Proprietær Sommer, et stort Tab, særlig ved at det mest var Foderet til den store Besætning det gik ud over. Største Parten af Kreaturerne bliver sikkert realiseret med Tab, da det vil falde vanskeligt at skaffe dem Føden i disse foderknappe Tider.

Bygningerne var assureret i Landbygn. alm. Brandforsikr. for 50,250 Kr., Løsøret i Bornh. Brandforsikr. Selskab for 65,000.

De nedbrændte 4 Længer var — vestre, søndre, indv. Gaardlænge og det gamle Svinehus, der benyttedes som Materialskur. Det ny Svinehus, Stuehuset og den ny Hestestald reddedes. Indboet blev en Del ramponeret ved Udlytningen.

Kritik.

— Havde Brandvæsenet arbejdet ihærdigt paa at begrænse Ilden om Formiddagen (der var heldigvis Vand nok i Dammen), blev Slukningsarbejdet og Rydningen af Brandtomterne om Eftermiddagen ledet underlig planløst. En stor Del af Blandsæden, der var tæt pakket, kunde utvivlsomt have været reddet, men det skortede paa Mandskab. I det Hele taget synes det kommunale Brandvæsen at have en Brist paa dette Omraade. Enkelte mødepligtige Borgere maatte saaledes udbaade Formiddag og Eftermiddag, 8—9 Timer, andre slap fuldstændig fri. Vi kender ikke Vedtægterne for vort kommunale Brandvæsen, har aldrig set dem, skønt de skulde være i hver mødepligtigs Eje; men det synes at være en uretfærdig Ordning.

at Vagtmandskabet ikke bliver ind-
delt i Hold. Mere end en halv Dags
Vagttjeneste synes os ikke der med
Billighed kan forlanges af Nærings-
drivende Borgere, der daarlign kan
afses i deres Virksomhed.

Lidt Historie.

— Hammersholm er næsten 200
Aar gammel og skylder Hammers-
hus Nedlæggelse sin Tilblivelse. —
Dens tidligere Navn var Slotsvange-
gaard, men for ca. 100 Aar siden
genopførtes Hovedbygningen og fik
Navnet Hammersholm. — Den var
efter Jordareal en af de største paa
Bornholm, ca. 300 Tdl., men meget
er i Tidens Løb udstykket.

Mens Propr. Kofoed ejede Ham-
mersholm, fik Gaarden 1851 Besøg
af Frederik VII, der var paa Bryl-
lupsrejse med Louise Danner. Afd.
Fru Colberg, der dengang var en
lille Pige, mindedes tydeligt det høje
Herskab, der spiste til Middag i den
guldforsirede Sal. Hun stod und-
rende og saa til, da Kongen blev
opmærksom paa hende.

„Hvad, bider du Negle“, siger
Kongen pludselig. „Naa, det skal
du ikke være ked af — det gør
jeg ogsaa!“ —

Hammersholm har siden da flere
Gange skiftet Ejer og kom sluttelig
til at tilhøre Akts. Hammersholms
Granitværker. Af dette købtes den
for en halv Snes Aar siden af Propr.
Grønbech, der senere afhændede
den til Svigersønnen, Propr. Sommer.

Gudstjenester og Møder.

Søndag 2. September.

St. Ols Kirke Kl. 9 $\frac{1}{2}$. Skrm.. Kl. 9
Allinge Kirke Kl. 2

Eftm. Kl. 6. Det store Samfundsmøde
i Bethel i Olsker (Emne: Omven-
delsens Frugter i de helliges Liv).
Alle ere velkomne.

Tirsdag Aften 7 $\frac{1}{2}$. Møde for K. F.
U. K. paa Menighedshjemmet.
(Spørgsmaalsbesvarelse.)

Torsdag Aften Kl. 7 taler M. P. Jep-
pesen i Tein Missionshus (Udsen-
ding fra Mændenes Hjem i Kø-
benhavn).

Evang. luth. Missionsforening.
Allinge Søndag Kl. 3 $\frac{1}{2}$. Forsamling
Rutsker — 9 $\frac{1}{2}$. O. Westh.
R. Nielsen.
Rø — 3 $\frac{1}{2}$. O. Jensen.
E. Pedersen.

Allinge Kirkenyt i August.

Begravede: 1. Stenh. Karl Fre-
derik Nielsens Datter Helga Eli Niel-
sen af Allinge, 3 $\frac{1}{2}$ Maaned gl.
6. Enke efter fhv. Skibsløjer, Matti-
hias Theodor Colberg, Ludvica Maria
Valentine f. Kofoed, 78 Aar gl. af
Allinge. 11. Enkem., fhv. Brygger
Peter Michael Grønbech af Allinge
81 Aar gl. 13 Glarm. Mads Kofod
Slenders Enke Johanne Kristina f.
Kristensen af Sandvig, 71 Aar gl.
23. Cyklehandler H. C. Mortensens
Datter Martha Eleonora Mortensen
af Allinge, 15 Aar gl. 24. Branddi-
rektør Emil Theodor Ferdinand Bohm
af Allinge, 59 Aar gl.

Døbte.: Stenh. Anias Ninus Niel-
sens Søn Valther Sonne Nielsen af
Sandvig. Stenh. Hermann Gottfrid
Landergrens Datter Hilda Maria
Landergren af Sandvig. Avlsb. Se-
jer Andreas Kofods Søn Knud An-
dreas Sejer Kofod af Sandvig.—12.
Stenh. Harald Martin Andreas An-
dersens Søn Gunnar Athle Sthaalos
Andersen af Allinge-Sandvig Land-
distrikt. 19. Stenh. Peter Maghius
Larsens Datter Mimi Vittoria Larsen
af Sandvig.

Ægte viede.: 25. Ungkarl, Snek-
ker Niels Christian Krogh og Pige
Andrea Kristine Lund, begge af
Allinge.

Olsker Kirkenyt i August.

Ægte viede.: 11. Enkem. Skom.
Hans Andreas Hansen fra Rønne
og Pige Petrea Emilie Hansen af
Tein.

Begravede.: 25. fhv. Grd. En-
kem. Sander Jensen af Lille Lærke-
gaard, 71 Aar gl. fhv. Avlsb. An-
dreas Carolin Christian Kuure af
Kongens-Mark, 80 Aar gl.

Som Branddirektør
er konstitueret Sparekass. Ridder.
Den nye Branddirektør viste sig i
Gaar slet ikke paa Brandstedet.

Husblas

Japansk i Breve til 25 Øre er
hjemkommen og anbefales.

I. B. Larsen

En 15-16-aars

Dreng, som vil passe Køer og malke,
kan til 1ste November faa Plads paa
Smødegård i Rø.

En god Jagthund

(Islænder) er til Salgs hos Nybo
Korsbjerg Allinge.

— Kan ogsaa byttes med en min-
dre Lænkehund.

Olsker.

Restpartier af det bestilte Brænde
kan nu udleveres. Udleveringsed-
ler uddeles i Tein Mandag d. 3.
September Kl. 4—5 Eftm. hos
Fisker Hans Lund

Janus Hansen.

Ægte Gilletteblade

til Barbermaskiner er igen paa Lager
Prima Barbermaskiner og Haar-
klippere anbefales til gammel Pris.

I. B. Larsen.

En Dreng

eller yngre Karl, som kan køre
Heste kan faa Plads straks eller se-
nere paa

Vævergaard i Olsker.

En god Lødekvie

eller Ko er til Salg
hos

P. L. Holm, Allinge.

En Ko,

som kælver 3dje Kalv 7. September
er til Salgs paa

Julegaard i Rutsker.

For Vandindlæg

er en stor Vandbeholder med Vand-
og Lufttrykpumpe billigt til Salg.

Klinkhart, Allinge.

Charlotter købes

35 Øre Halvkilo.

Asier tilbydes

15 Øre Halvkilo.

Gartner Kofoed, Allinge.

Telefon Sandvig 6.

Til Nedsaltning

af Sild, Fisk og Kød maa vi anbe-
fale:

Ægte spansk grov Salt
og raffineret Køkkensalt,
som sælges til laveste Pris.

Nordlandets Handelshus.

Under min Sygdom træffes

Dr. Petersen

i min Bolig — Lørdag, Tirsdag og
Torsdag — foreløbig.

Dr. Borch.

Broderen: „Kalder du den Tingest,
du har paa Hovedet for en Hat?“
Søsteren: „Kalder du den Tingest,
du har i Hatten for et Hoved?“

Grosserereren og hans Bogholder
er kommet i Disput.

Bogholderen: „Ja, men jeg synes

Grosserereren: „Ved De ikke, at
De ikke har noget at synes her?“

Bogholderen: „Jo, ganske vist,
men jeg anser det —“

Grosserereren: „De lader til at glem-
me, at den, som er paa mit Kontor,
ikke maa have nogen Anseelse.“

Allinge nye Bog- og Papirhandel

o ved Skolen o

anbefaler Salmebøger, Bibler, Testamenter.

Sterste Udvalg i Kort og Telegrammer.

Haandtasker, Pengebøger, smukke og billige Konfirmationsgaver.

Skolebøger, Skolerekvisitter.

Samtidig anbefales min Skrædderforretning

Ærb. Chr. Kofoed.

Friskbrændt

Aalborg Portland Cement

i Sække er oplosset og sælges billigst fra Lager.

Nordlandets Handelshus.

Gödnings-Kalk

hjemkommer til Efteraaret og vi modtager gerne Be-
stillinger herpaa. Prisen bliver billigst fra Skib.

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Rigtig gode kantskaarne $\frac{3}{4}$ " og 1"

Udskudsbrædder

i Længder fra 6—15 Fod, er nu paa Lager.

Priserne er allerlavest i

Nordlandets Handelshus.

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassetilkaar til en Rente
af 4 pCt. p. a., paa Folio til 2 pCt. p. a.

Jute-Bindegarn

til Høstmaskinerne sælges i

Nordlandets Handelshus.

Kogekassen „Papisol“

faas hos

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Avertør i Nordbornholms Ugeblad!

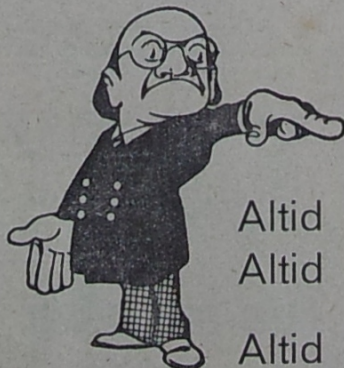
Billigste Annoncepris. — Største Udbredelse paa Nordlandet.

Hjemmelavede Haandriver,

De bedste Høforke og Strygespaaner.

Støbestaals Høstleer og Lebomme sælges i

Nordlandets Handelshus.

Altid

Prima Kolonialvarer

til billigste Dagspriser.

Altid friskbrændt Kaffe.

Altid extra prima Margarine

til billigste Dagspris.

Altid stort Udvalg i

Glas og Porcelæn

til smaa Priser.

Altid velassorteret Isenkramlager hos

Allinge Mabelsnekkeri

anbefaler sig fremdeles til ærede
Kunder i Hr. Snekker Munchs tidl.
tilhørende Ejendom.

Den Forretning, der er aabnet i
min tidligere Butik hos Mælkehdl.
Larsen, er en Auktionsvareforretning,
der drives for vedkommendes egen
Regning.

Jul. Mortensen.

Kogearter,

nye gule, letkogende gule Ærter
anbefales.

J. B. Larsen.

Tilbud

paa Mælkekørsel og Smørkørsel
for Aaret 1918 ønskes for Mejeriet
Køjberggaard. Tilbudene maa være
indgivne til 1. September 1917.

Bestyrelsen.

Tørrede Æbler og Pærskner!

er alter paa Lager og anbefales til
en forholdsvis billig Pris.

J. B. Larsen.

Allinge.

Mit Hus i Brogade er billigt til
Salgs, eventuelt til Leje fra 1. Okt.

Hans Chr. Pedersen,
Søndergade, Allinge.

Fluefangere

er alter paa Lager.

J. B. Larsen.

By- og Hørredsfuldmægtig

Johannes Kofoed, Hasle.

træffes paa Raadhuset i Allinge
hver Mandag efter Kl. 10 Form. og
i Klemensker Kro hver Fredag
fra 2—5 Eftm.

Allinge-Sandvig Sygekasse.

Medlemmernes Opmærksomhed
henledes paa, at Kassererens Kon-
tortid er

Tirsdag og Lørdag Eftm. 2-4 og 7-9

Bestil

Deres Regninger, Med-
delelser, Konvolutter og
Brevpapir i Allinge Bog-
trykkeri. Hurtig Levering. Billigste
Priser. Ring op Telefon 74.

To Damer

som vil lære at sy Herreløj antages
straks.

En Dreng kan komme i Lære
paa gode Betingelser.

Skrædder Alf, Bendtsen, Allinge

Heidelberger Drue-Eddike

er den bedste til Asier og Agurker,
Alle Slags Krydderier til Syltning,
Syltepulver haves alter. Ægte

Pergament i Ruller til Overbin-
ding af Syltekrugger er hjemkommet,

I. B. Larsen

Opsynsmand.

En flink Mand og Kone uden Børn kan faa fri Bolig, Brændsel og Løn samt stadigt Arbejde om Sommeren — mod at have Opsyn med Blancs Hotel.

H M Beierholm

Balátåremme, Remsamlere,

Maskinolie, Cylinderolie og Motorolie samt Oliefarver anbefales fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Da jeg, undertegnede, har købt fltv.

Smed Westerdals Smedje,

Vedby, Olsker, og overtaget den fra Mandag den 20de August 1917, anbefaler jeg mig herved til de ærede Landmænd med alt til Faget hørende Arbejde.

Ærbødigst.

L. Grønvald.

Færdige Aarer haves paa Lager.

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Rigtig gode Kvaliteter

Dansk Flormel, Standard Flormel, Bl. Sigtemel

sælges. Husk at medtage Melkort ved Købet.

Nordlandets Handelshus.

Fest- og Brudegaver

køber De bedst og billigst i

Allinge Ur- og Guldsmedeforretning.

Skeer og Gaffer i Sølv og Sølvplet er atter paa Lager. Lommeure til billige Priser i ekstragode Kvaliteter med skriftl. Garanti. Brugte Ure tages i Bytte.

Gravering gratis.

Telefon 93.

A. M. Lindberg.

En 15-16-aars Dreng

eller ældre Mand til at passe Køer, søges til 1ste November paa

Fløjlegaard i Ro.

En flink

Bagerlærling

antages straks paa Grønbechs Bageri

H. Jørgensen.

En pæn Pige

med Anlæg til at omgaa Børn, søges 1. November paa

Pæregaard i Olsker.

Plovspidser og Plovskær

passende for

Oliver- og Canada-Plovene

Nr. 97 og 98—99 sælges i

Nordlandets Handelshus.

Søger De en Pige, en Karl eller en Dreng, eller mangler De en Svend eller Lærling en Fodermester eller anden Medhjælp, bør De snarest avertere i Nord-Bornholms Ugeblad der hver Fredag bringes direkte ind i 1700 Hjem og læses af saa godt som hvert eneste Tyende. En Annonce her i Bladet vil derfor saa godt som altid bringe et tilfredsstillende Resultat.

Erindringsliste.

Toldkammeret 8—12 Form. 2—7 Efterm.
Kæmnerkontoret 10—11 og 2—4.
Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm.
Sparekassen 10—12 og 2—4.
Stempelfilial i Sparekassen 10—12, 2—4.
Dampskibsexpeditionen, aaben ved Skibenes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Efterm., Mandag og Torsdag Form.
Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6—7.
Distriktslægen 8—9 og 2—3.
Postkontoret: Søgnedage 9—7
Søndag 12—2.
Telegrafstationen 8 Morgen til 7 Aften.
Søndag 12—2.
Borgmesteren træffes paa Kæmnerkontor
Branddirektøren Mandag og Fredag Form. 8 til 10.
Statsanstalten for Livsforsikring ved Chr. Olsen, Messen. Kontortid 1—4 Em.
Folkebogsamlingen paa Raadhuset: Tirsdag Kl. 3, Fredag 7—8.
Jernbanest. er aaben for Gods 8-12, 2-7 Hjelpekassen: Formd. Bagerm. P. Holm, Kasserer H. P. Kofod. Kontortid hver Fredag fra 5—7.

Ordet er frit!

Vi gør vore mange Læsere i By og paa Land opmærksom paa, at enhver kan faa optaget Artikler og Indlæg om Emner af almen Interesse i „Nord-Bornholms Ugeblad“.

Betingelsen er kun, at det skrevne er holdt i en sømmelig Form og indenfor rimelige Grænser, samt at Indsenderen — til Underretning for Redaktionen — opgiver Navn og Adresse. Ligeledes modtager Redaktionen gerne Meddelelser om saadanne Ting og Forhold, som egner sig til Behandling i Bladets Spalter.

Dette gælder baade Byen og Landet, og det er en Selvfølge, at Redaktionen altid vil iagttage den strængeste Diskretion med Hensyn til sine Kluder.

Fra Livets Kringelgang

— Naa, Hr. Andersen, hvornaar tænker De paa at betale Deres Regning?

De minder mig kolossalt om min lille Nevø.

— Jeg? Hvordan det?

— Jo, han har ogsaa den Vane stadig at spørge om Ting, som jeg med min bedste Villie ikke kan svare paa.

— Er der sket noget, mens jeg har været borte?

— Næ, ikke andet, end at den Væg, du staar og læner dig til, er bleven nymalet.

Korpslægen: „Har Frøkenen nogen Erfaring i Sygepleje?“

Den unge Dame: „Jo, det skulde jeg mene. Jeg har tre Brødre, der alle kører Motorcykle.“

Professoren: „Hvad er det første, man maa skaffe sig Oplysning om hos en Patient?“

Kandidaten: „Om, hvorvidt han kan betale Kuren.“

Jeg har aldrig forstaaet, at der er noget særligt ved Ironi. Den bestaar jo i at sige det modsatte af, hvad man mener — men det gør vi jo allesammen — fra Morgen til Aften!

— For Dem, Frøken, skulde jeg kunne gøre hvilken som helst Opofrelse.

— Vil De saa gifte Dem med min ældste Søster, for Mor har sagt, at jeg faar ikke Lov til at forlove mig, førend hun er gift.

Følgende Annonce fandtes i Søndags i et svensk Blad:

For et Laan paa 150 Kr., gældende for to Maanedre, bydes et halvt Kilo Kaffe og 1 Liter Cognac.

— Har De hørt, at det nu er forbudt at se over mod Sverrig, naar man spaserer paa Hammeren?

— Nej.

— Jo, der er kommen Udførselsforbud mod Blik.

Aldeles prima Kvaliteter

Konsentr. Eddikesyre Nr. 1
Heidelberg Lagereddike
Sprit-Eddike Nr. 1

sælges i

Nordlandets Handelshus.

Lyse, smukke og løse 50—53 pCt.

Texas Bomuldsfrøkager

og et Restparti af

Danske Soyakager

sælges fra Lager til billigste Dagspris. De andre Sorter Foderstoffer er udsolgt for Tiden.

Nordlandets Handelshus.

Superfosfat

er hjemkommet. Bestilte Partier bedes afhentet snarest.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Uldne strikkede Klude

betales med 1,50 pr. kg, naar Varer tages i Bytte.

Nordlandets Handelshus.

Brødrene Anker

Jernstøberi & Maskinfabrik

Telefon 2. Hasle Telefon 2.

Selvvandingsanlæg, Vand- & Aljepumper m. m.

Danske og engelske Strømper

for Damer, Herrer og Børn. Stort Udvalg.
Telefon 100.

Chr. Olsen, Messen, Allinge.

Extra Kval. tyske Smedekul

er paa Lager. Send Ordre snarest til

Nordlandets Handelshus.

Højeste Pris

betales for renvaskede, strikkede uldne Klude og prima renvasket tør Uld, naar der byttes med Manufakturvarer.

Chr. Olsen, Messen, Allinge.

Telefon Nr. 100.

Termolflasken IDEAL

Heraf hjemkommet et større Parti. Priserne billigst i

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Klipfist, Ris, Rismel, Kartoffelmel, Sagomel,

Byggryn, Havregryn, Sagogrøn,

Svedster og Rosiner.

Alt i prima Kvalitet anbefales fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Nørresundby Gødningsskalk.

Vi forsøger at skaffe en Ladning heraf i Løbet af en Maanedes Tid. Pris 19,50 Kr. pr. 1000 Kilo fra lossende Skib og frit paa Banevogn i hele Vognladninger.

Nordlandets Handelshus.

Vort Lager er rigelig forsynet med

51 pCt. Texas Bomuldsfrøkager

43 pCt. New-Orlean Bomuldsfrøkager

Coldings kontrollerede Foderblandinger

Langelands Kontrolfoder

Alt i prima kontrollerede Varer og til billigste Dagspris hos

Allinge Kolonial- & Produktforretning